

§ 30 og landkommunallovens §§ 31, stk. 3 og 32, stk. 2. Anvendelsen af tvangsbøder er dog ikke omtalt i købstadkommunalloven, men det har altid været antaget, at sådanne bøder kunne pålægges byrådene. Det er i overensstemmelse med de hidtidige regler en forudsætning for anvendelsen af den pågældende bestemmelse, at kommunalbestyrelsen har handlet i strid med bestemmelser af offentlig interesse indeholdt i en formel lov.

Tvangsbøder kan kun anvendes i tilfælde, hvor der ikke er rimelig tvivl om, at den foranstaltning, der skal fremtvinges, påhviler kommunen og er hjemlet i loven. Er den fornødne klarhed ikke til stede, må tilsynsmyndigheden være henvist til at anlægge sag mod kommunalbestyrelsen ved domstolene.

Der er ikke i den foreslåede bestemmelse — lige så lidt som i de gældende bestemmelser — hjemlet adgang til at pålægge enkelte medlemmer af en kommunalbestyrelse tvangsbøder for at undlade at opfylde en forpligtelse, der påhviler vedkommende i henhold til kommunallovgivningen. Omvendt skal tvangsbøder ikke nødvendigvis pålægges samtlige medlemmer af en kommunalbestyrelse, idet formålet er at fremtvinge opfyldelsen af en forpligtelse, og det derfor vil være meningsløst at anvende tvangsbøder over for medlemmer, der i et møde har stemt for, at forpligtelsen skal opfyldes.

I tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har udvist forsømmelse eller skødesløshed i forbindelse med udførelsen af dens hverv og ved denne adfærd har påført kommunen et tab, har tilsynsmyndigheden mulighed for at gennemføre et erstatnings-søgsmaal ved domstolene. Man har ikke fundet det rimeligt i loven at give tilsynsmyndigheden hjemmel til på egen hånd at fastsætte et erstatningstilsvær for kommunalbestyrelsens medlemmer.

Kapitel VIII.

Særlige bestemmelser.

ad § 62.

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer til landkommunallovens § 7, der må antages i princippet at finde tilsvarende anvendelse i købstæderne.

Reglen i *stk. 2* er ny, men indenrigsministeren har tidligere givet retningslinier for kassation af kommunale arkivalier.

ad § 63.

Bestemmelsen svarer til købstadkommunallovens § 28 og landkommunallovens § 18.

ad § 64.

Bestemmelsen svarer til købstadkommunallovens § 27 og landkommunallovens § 20.

ad § 65.

Med ophævelsen af bestemmelserne i købstadkommunallovens §§ 6, 8 og 9 bortfalder hjemmelen for den bestående magistratsordning i Århus kommune. Da denne ordning betegner en afvigelse fra den foreslåede styrelseslovs almindelige regler, er det for ordningens opretholdelse nødvendigt at optage hjemmel i loven.

ad § 66.

Bestemmelsen svarer for købstædernes vedkommende til reglen i købstadkommunallovens § 24, medens den for sognekommunernes vedkommende betyder en udvidelse i forhold til den nugældende regel i landkommunallovens § 10, stk. 4, idet det efter denne udtrykkelig må bestemmes i styrelsesvedtægten, at ligningen skal foretages af en ligningskommission. Der er dog i paragraffens stk. 6 åbnet mulighed for, at indenrigsministeren kan tillade en kommune, at ligningen udføres af kommunalbestyrelsen.

ad § 68.

Efter købstadkommunallovens § 31, stk. 3, og landkommunallovens § 29, stk. 3, skal bestemmelser om købstad- og amtskommunale tjenestemænds antal, ansættelse, afskedigelse, lønnings- og pensionsvilkår og forretninger træffes i en særlig lønnings- og pensionsvedtægt, der stadfæstes af indenrigsministeren.

Efter landkommunallovens § 15, stk. 3, kræves amtsrådets samtykke til oprettelse af faste tjenestemandstillinger i sognekommuner og til fastsættelsen af lønningerne for sådanne stillinger. Sådanne bestemmelser kan, om det findes ønskeligt, optages i den sognekommunale vedtægt eller i en særlig vedtægt.

Disse lovregler har i deres oprindelse en meget nær tilknytning til statens almindelige økonomiske tilsyn med kommunerne, og deres udformning er præget af, at man har set tilsynet på tjenestemandsområdet som et led i varetagelsen af samfundets interesse i, at der i den enkelte kommune foretages sunde økonomiske dispositioner.

Det er endvidere tilsynsmyndighedernes opgave at tilstræbe en fornuftig koordinering af ansættelsesvilkårene i de forskellige kommuner for at undgå usund konkurrence og overbudspolitik i forhold til andre kommuner, til andre kommunegrupper, til statens lønsystem og til lønniveauet i det private